

The Holy See

BENEDIKT XVI.

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 4. prosinca 2005.

Čovjek ima dunost i pravo traiti istinu

Draga braćo i sestre!

U ovo vrijeme došašća crkvena zajednica, dok se pripravlja za proslavu velikoga otajstva Utjelovljenja, pozvana je ponovno otkriti i još bolje proučiti svoj osobni odnos s Bogom. Latinska riječ "adventus" odnosi se na Kristov dolazak, te na prvo mjesto stavlja Boje pribliavanje čovječanstvu, na što je svatko pozvan odgovoriti vlastitom otvorenošću, iščekivanjem, traenjem i prianjanjem. Upravo kao što se Bog u svojoj slobodi vlastan objaviti i darovati, jer je pokrenut samo ljubavlju, tako je i ljudska osoba slobodna u davanju svoga pristanka, premda doliči dati taj pristanak. Bog očekuje odgovor ljubavi. Ovih nam dana bogosluje, kao savršeni uzor takvoga odgovora, predstavlja Djevicu Mariju, koju ćemo sljedećega četvrtka, 8. prosinca, proslaviti u otajstvu Bezgrešnoga Začeca.

Djevica je ta koja ostaje u stavu oslušivanja, uvijek spremna izvršiti volju Gospodinovu, te je primjer vjerniku koji ivi u traenju Boga. Toj temi, kao i odnosu između istine i slobode, II. vatikanski sabor posvetio je pozorno promišljanje. Posebno su u tom smislu koncilski oci, upravo prije četrdeset godina, potvrdili Izjavu koja se bavi pitanjem vjerske slobode, odnosno pravom osoba i zajednica da mogu slobodno traiti istinu i ispovijedati svoju vjeru. Početne su riječi toga dokumenta "dignitatis humanae", po čemu je dokument i dobio naslov. Vjerska sloboda proizlazi iz jedinstvenoga dostojanstva čovjeka, koji je, među svim stvorenjima ovog svijeta, jedini u stanju uspostaviti slobodan i svjestan odnos sa svojim Stvoriteljem. "Po svom su dostojanstvu - kae Koncil - svi ljudi, jer su osobe, to jest obdareni razumom i slobodnom voljom... gonjeni vlastitom

naravi i vezani moralnom obavezom da trae istinu, u prvom redu onu koja se tiče religije" (DH 2). II. vatikanski sabor, tako, iznova potvrđuje tradicionalni katolički nauk po kojem čovjek, ukoliko je duhovno biće, moe spoznati istinu, pa stoga ima i dunost i pravo traiti je (usp. DH 3). Postavivši ovaj temelj, Koncil izrazito ustraje na vjerskoj slobodi, koju mora biti zajamčena, kako pojedincima, tako i zajednicama, uz poštivanje zakonitih zahtjeva javnoga reda. Ovaj koncilski nauk, nakon četrdeset godina, još je uvelike aktualan.

Doista, vjerska je sloboda daleko od toga da bude svuda i činjenično zajamčena: u nekim slučajevima ona je onemogućena iz religioznih ili ideoloških razloga; u drugim slučajevima, premda na papiru priznata, u stvarnosti je spriječena od strane političke moći ili, na himben način, kulturnom prevlašću agnosticizma i relativizma. Molimo kako bi svaki čovjek mogao u potpunosti ostvariti svoj religiozni poziv, što ga nosi upisana u svojem biću. Neka nam pomogne Marija da prepoznamo u liku betlehenskog Djetešca, začetoga u njezinu djevičanskom krilu, boanskoga Otkupitelja koji je došao na svijet kako bi nam objavio istinski lik Boga.